

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

21 FANTASY ROAD

Een toneelspel met of zonder liedjes
voor de jeugd

door

1880

Tony Proost

Muziek : Joris van Hasselt

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.3295

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1 (versie zonder muziek) TARIEFCODE E1 (versie met muziek)

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk 21 FANTASY ROAD op te voeren moet de naam van auteur <i>TONY PROOST</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/002
ISBN 978-90-385-13676

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Tony Proost
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(onbeperkt aantal spelers)

VERTELLER (m/v)
 GEORGINA (v)
 GEORGETTE (v), professionele koordames
 RICHARD HODGE FRANCIS (m)
 GRACE (v)
 SALLY (v)
 ABBY (v)
 ELIZABETH (v) zijn dochters
 MRS PEABODY (v) schoonmoeder/oma
 JEEVES (m) butler
 JUDITH (v) kamermeid
 MRS PORCUPINE(v) gouvernante
 MRS (OF MR) FLEMING (m/v) huisbazin (of huisbaas)
 MR PERCY LOVEJOY (m)
 MISS SARAH MANDRAKE (v)
 LORD HICKEY (m)
 LADY WOODPECKER (v) high society
 GEEST VAN MOEDER (v)
 MOLLY (v) fantaste
 BYRON (m)
 SWEEP (m/v)
 SLOWHAND (m/v)
 RAZZMATAZZ (m/v)
 MISTY (m/v)
 MAXIE (m/v)
 ROXY (OF ROCKY) (v/m) straatkinderen
 REVEREND GREENE (m) dominee

 NIMFEN EN PAARDEN (m/v)
 STEDELINGEN (m/v)
 FANTASTEN (m/v)

Belangrijk:

Indien gewenst kunnen de arrangementen voor een andere instrumentale bezetting door de componist op maat worden gemaakt. Contact hiervoor de uitgever.

VOOR DE PAUZE: HARLEY STREET

Scène 1: Aankomst in 12 Harley Street

(in het midden vóór het podium staat een trap met treden aan beide zijden; de verteller komt op en zet zich op de trap; VP = vóór het podium)

VERTELLER : Kennen jullie het verschil tussen een constructie en een creatie? Van een constructie hou je pas als ze af is. Op een creatie ben je al verliefd nog vóór ze bestaat. Ons verhaal vindt plaats in het Londen van Charles Dickens, 1888. We bevinden ons in 12 Harley Street, een nette buurt waar vooral dokters wonen en ander geletterd volk. Richard Hodge Francis bijvoorbeeld,...

(P (op het podium) = woonkamer; rechts de zij-ingang, links naar de keuken en de andere vertrekken; vooraan de voordeur met links en rechts ramen; meubels: tafel, stoelen, alle afgedekt met witte doeken; Richard rechts op, gekleed in kostuum, met overjas en hoge hoed; hij kijkt wat rond)

...die hier nieuw is. Hij is pas verhuisd van het platteland naar de Britse hoofdstad en stapt voor het eerst zijn nieuwe huis binnen. Kijk hoe gespannen Richard de woonkamer verkent. Wat zal dit nieuwe leven hem brengen, vraagt hij zich af. Je leest zo de zorgen op zijn gezicht: de lelijke groeven in zijn voorhoofd, de spastische trek om zijn mond, zijn diepliggende kalverogen,...

RICHARD : *(geërgerd, tot de verteller)* Zeg, zal het gaan, verteller? Het publiek zit op een leuk verhaal te wachten en zij krijgen een tour van mijn gezicht. Volg nu maar gewoon het script, oké?

VERTELLER : *(tot het publiek)* Wat heb ik je gezegd? Zenuwachtig baasje, niet? Nu, je zou voor minder. Richard is weduwnaar en vader van vier knappe dochters. U hoort het goed: vier dochters, zijn oogappels, waar hij helemaal alleen voor moet zorgen. En dat brengt heel wat bagage met zich mee, zo'n vierspan, ook voor een ervaren butler als Jeeves.

(Jeeves struikelt rechts binnen met een schommelstoel)

RICHARD : Zet de schommelstoel voorlopig maar in het midden, Jeeves. Ga misschien eerst de kinderen helpen met de koffers, wil je?

JEEVES : Very well, sir.

(Jeeves stuntelt met de schommelstoel; dan opnieuw rechts af; Richard kijkt door het raam; doet daarna zijn handschoenen uit; Mrs Fleming rechts op)

MRS. FLEMING : Mr Francis, neem ik aan? Hoe maakt u het?

RICHARD : Heel goed. En hoe maakt u het, Mrs...?

MRS. FLEMING : Mrs Fleming, uw landlady. Ik zag uw gezelschap aankomen. Heeft u het goed gevonden?

RICHARD : Ja, prima, en zegt u maar Richard.

MRS. FLEMING : *(bekijkt hem van top tot teen)* Juist, ja. Mr Francis, de overeengekomen huurprijs was 25 guineas, te betalen voor het einde van elke maand, geen uitzondering. Ik neem aan dat dat geen probleem is voor iemand van uw rang en stand?

RICHARD : *(aarzelend)* Nee. Nee, natuurlijk niet.

MRS. FLEMING : Uitstekend. De verblijven voor het personeel bevinden zich in het souterrain...

RICHARD : Excuseer mij. Welk terrein?

MRS. FLEMING : Juist, ja., de gastenvertrekken en de kamers voor de kinderen op de tweede en derde etage. Op de eerste verdieping vindt u de master bedroom voor u en mevrouw Francis...

RICHARD : *(kort)* Die is er niet.

MRS. FLEMING : O. Het spijt me zo dat te horen.

VERTELLER : U moet weten dat Richards vrouw, Mary, enkele maanden geleden is omgekomen bij een tragisch ongeval. Ze was die avond nog gaan paardrijden, en hoewel ze een ervaren ruiter was, kwam ze zwaar ten val en belandde metersdiep in een kalksteengroeve. Ze werd pas de volgende ochtend

gevonden.

(Georgina en Georgette verschijnen links P; luid wenend; ze spreken tussentaal)

GEORGINA : Och here, wat een triestig verhaal! Wat een drama!! Die arme vrouw.

GEORGETTE : En die arme schaapjes van kinderen! Moederziel alleen. Het is godgeklaagd.

VERTELLER : Te vroeg, Georgette. Jullie zijn te vroeg.

GEORGETTE : Ik vraag u pardon? Het ging toch over de dood van Mary?

VERTELLER : Ja, maar die tragedie komt later nog uitgebreid aan bod. Dat hebben we toch al besproken? Eerst moet Richard zijn nieuwe leven nog wat gewoon worden.

GEORGETTE : Ziede wel, Georgina. Ik zei het nog. Georgina, zei ik, we moeten nog efkes wachten. Maar nee... Gij...

GEORGINA : Ik vond het zo'n schoon verhaal. Ik dacht dat daar al wel een traantje bij paste. *(weent en snottert)* Sorry, hé, het is soms sterker dan mezelf.

VERTELLER : Georgina en Georgette zijn onze koordames vanavond. Zij zullen gepast reageren op wat zich op het podium afspeelt en sommige scènes van commentaar voorzien. Het zijn professionele blèters. Nu ja, wat je professioneel noemt natuurlijk.

GEORGETTE : Helaba! Wat verwacht ge, voor zo'n armzalige pree, gierigaard! In ieder geval, ik vind dat die kinderen niet zonder een moeder zouden mogen zijn, als ge het mij vraagt. Voilà, het hoge woord is eruit. Maar misschien is het niet mijn plaats om...

RICHARD : *(kort)* Inderdaad, dus... *(wuipt hen van het podium)*

GEORGETTE : Het is al goed. Het is al goed.

(Georgina en Georgette links af. Rechts komt tegelijk Percy op, als een echte dandy gekleed, met wandelstok)

PERCY : *(doet alsof hij Mrs Fleming en de vertrekkende koordames niet eens opmerkt)*

En? Wat vind je ervan, ouwe jongen? Ik zweer het je, een herenhuis in zo'n topconditie, volledig bemeubeld en dan nog in Harley Street. Je had het niet beter kunnen treffen. Geloof me, het was niet simpel om zoiets op de kop te tikken. *(dan tot Mrs Fleming, kuchend)* Mrs Fleming, als u ons wil excuseren.

MRS FLEMING : Goed, dan laat ik u maar. Heren. *(rechts af)*

PERCY : Trek je van Fleming maar niets aan. Zij is een oude vleermuis, ben ik bang – ziet er niet uit en vervelend om in huis te hebben, maar verder geheel onschadelijk. Maar dit pand is echt een juweeltje.

RICHARD : *(neemt een doek weg van een stoel en gaat zitten)* Ja, Percy Lovejoy, dat blijf je maar zeggen. Begrijp me niet verkeerd, ik ben je heel dankbaar dat je het voor me hebt kunnen vinden, maar...

(Percy wil in de schommelstoel gaan zitten)

Nee, liever niet in de schommelstoel.

PERCY : *(neemt een doek weg van een andere stoel en zet zich behoedzaam neer op het uiteinde)* Oh, blij dat ik kon helpen. Daar zijn oude schoolvrienden toch voor. Maar...?

RICHARD : Maar... kan ik het wel betalen?

PERCY : Breek daar je hoofd maar niet over. Mijn beste Richard, binnenkort verdien je het slijk der aarde met het werk dat je hier in Londen gaat verrichten.

RICHARD : Wat dat werk betreft – je hebt me er nog niet veel over verteld.

PERCY : Zorgen voor later. Maandag begin je en dan zal alles duidelijk worden. Laat ik het zo stellen: Londen is meer dan ooit het centrum van de British Empire, wat zeg ik, van de wereld. Haar aanblik verandert met de dag. Er lopen honderden projecten die van Londen dé wereldstad zullen maken van de 20ste eeuw: Westminster, Trafalgar, Tower Bridge. Hier zijn zoveel mogelijkheden voor een bouwkundig ingenieur als jij, ouwe jongen. Met jouw koele, analytische geest! *(pauze; staat recht)* Zie je, Richard, deze stad leeft en beeft; ze barst uit als een jonge vulkaan. *(kijkt door het raam, dromerig)* Haar lava verspreidt zich genadeloos door de straten en bedekt het oude centrum met een nieuwe voedingsbodem. Zo'n machtig schouwspel mag je gewoon niet missen en dat is

precies wat je gedaan zou hebben in dat godvergeten boerendorp in de Yorkshire Dales, hoe heet het ook alweer?

RICHARD : Summer Bridge.

PERCY : Dat, ja.

RICHARD : En dus was verhuizen de beste beslissing, toch?

PERCY : De énige beslissing. De oplossing.

RICHARD : Maar wat met de kinderen, Percy?

PERCY : Kinderen passen zich snel aan. Vertrouw me, je doet dit ook voor hen, Richard, voor hun toekomst. By the way, ik neem aan dat je een gouvernante in dienst neemt om de meisjes de nodige savoir-faire bij te brengen?

RICHARD : Euh... daar had ik nog niet bij stilgestaan. Ik nam aan dat Judith, mijn kamermeid,...

PERCY : Nonsens, nonsens. Ik stuur iemand met de juiste kwalificaties: Mrs Porcupine. Haar staat van dienst is indrukwekkend. Laat alles maar aan mij over.

RICHARD : Ik weet niet wat ik moet zeggen. Euh, dank je, Percy.

PERCY : Als er één ding is dat ik mijn korte leven heb geleerd, ouwe jongen, is dat je nooit nee zegt tegen iets goeds dat plotseling je pad kruist.

(Percy begeeft zich naar de deur rechts; op dat moment komt Jeeves rechts struikelend op met koffers, gevolgd door Judith)

JEEVES : I beg your pardon, sir.

PERCY : Onthoud het: maandag komt mijn koetsier je ophalen en brengt je naar het kantoor. *(rechts af)*

RICHARD : Jeeves, breng de bagage nu maar meteen naar de slaapkamers, graag.

JEEVES : Waar wilt u de grote koffer, sir?

RICHARD : Die mag naar de derde verdieping.

JEEVES : De... derde, sir? Zoals u wenst. *(voert een gevecht met de zware koffer)*

JUDITH : Zal ik uw overjas aannemen, sir?

RICHARD : Dank je, Judith.

(Jeeves links af met bagage en Judith met de overjas)

VERTELLER : Hoog tijd om de vier dochters even aan u voor te stellen. Let op, want uit hun reactie kan je misschien al één en ander afleiden. Introducing, van oud naar jong:

(dochteren komen achtereenvolgens rechts op)

Grace... Sally... Abby... en Elizabeth. *(daarna af)*

GRACE : Holy Picadilly! Wat een balzaal!

SALLY : De woonkamer is veel minder gezellig.

ABBY : Je hebt gelijk, denk ik.

ELIZABETH : Moeten we hier nu eten, papa?

RICHARD : Ja, Elizabeth, alles zit natuurlijk nog onder het stof en de doeken, maar daar brengen we snel verandering in, kijk! *(trekt enkele lakens van de meubels, hoest van het stof)*

SALLY : *(niet onder de indruk; loopt naar het raam vooraan)* Je hebt geen uitzicht. Je kan maar zover zien als de huizen aan de overkant.

RICHARD : Kom op, het zal allemaal wel meevallen. Verhuizen is nooit gemakkelijk, maar bekijk het als een nieuwe start, voor ons allemaal.

SALLY : Ik haat het nu al.

RICHARD : Let op je woorden, jongedame!

ABBY : Maar papa, Sally heeft gelijk. Kunnen we niet terug naar...?

RICHARD : Jij ook, Abigail!

ABBY : *(buigt het hoofd)* Ja, sir.

RICHARD : *(tot iedereen)* Kinderen, we hebben het er al over gehad. Dit is het beste voor iedereen. Londen is het centrum van het British Empire, wat zeg ik, van de wereld. Het is een... een vulkaan.

ELIZABETH : Een vulkaan, papa?

RICHARD : Ja, Elizabeth, een vulkaan. Gevaarlijk... en... heel... heet. Anyway, je begrijpt wel wat ik bedoel. Ik heb deze nieuwe job nodig om voor jullie te zorgen. Ik heb een beslissing genomen en die is definitief.

SALLY : Blijkbaar.

RICHARD : Van jou, Sally Hodge Francis, had ik op zijn minst wat dankbaarheid verwacht. Van jullie allemaal trouwens. We gaan erop vooruit. Je zou blij moeten zijn dat jullie dagelijkse leven zich vanaf nu alleen maar afspeelt tussen deze vier veilige muren!

(Sally loopt links huilend de kamer uit)

ELIZABETH : Is Sally misschien nieuwsgierig, papa? Hebben we nu elk onze eigen kamer, zoals u had beloofd? Met ons eigen bed?

(Richard kijkt Sally nog na, niet luisterend)

GRACE : Ja hoor, Elizabeth. Laten we snel gaan kijken boven. Komaan. *(geeft haar vader een zoen op de wang)*

(Grace, Abby en Elizabeth links af; Richard ploft met een diepe zucht neer in een stoel; licht uit)

Scène 2: Straatkinderen

(straat; achteraan in de zaal en geleidelijk VP; Sweep en Slowhand hebben bloemen vast en spreken mensen aan om er te kopen; Sweep loopt met een kruk)

SWEEP + SLOWHAND : *(mogelijke zinnen onderling te verdelen)*

Een bloemstukje kopen, miss? Nee?

Het kost maar tuppence, sir.

Een mooie ruiker verse daisies, wat denkt u?

Een zelfgemaakte carnation om op te spelden, sir?

Dit boeketje zal mooi staan in uw salon, geloof me.

Een bloem passend voor een lady!

Komaan, laat uw hart spreken, miss.

Sir, please, een penny voor een volle maag.

(Sweep en Slowhand VP; zetten zich op de trap vóór het huis)

SWEEP : Een moeilijk publiek vanavond, Slowhand.

SLOWHAND : Ik zeg altijd: hoe rijker ze leven, hoe minder ze geven.

SWEEP : Straks lukt het wel. De avond is nog niet om.

SLOWHAND : Get real, Sweep. Het is crisis. De mensen houden de knip op de beurs.

Ze zitten op hun geld – ik zie het aan hun ogen. *(kijkt in de zaal)* Yep. Ze hebben hun eigen zorgen en liggen echt niet wakker van twee straitschuimers als wij. Bah, misschien moeten we op een andere manier aan geld geraken.

SWEEP : Wat bedoel je?

SLOWHAND : Je weet wel, zoals vroeger. We laten onze lange vingers het werk doen tot we genoeg hebben en dumpen de bloemstukjes. Wat zeg jij?

SWEEP : Ik zeg niks! We hebben het beloofd, Slowhand, dat we voortaan eerlijk onze boterham zouden verdienen.

SLOWHAND : Een boterham zou nu anders wel smaken.

SWEEP : Bovendien, Miss Molly zou het meteen merken als we liegen. Dan heeft ze nog liever dat we gewoon met alle bloemen terugkomen, zegt ze.

SLOWHAND : Laat maar zo. Het is de honger die spreekt.

SWEEP : Razzmatazz zei dat er nieuwe mensen wonen in dit huis. Kom, we gaan naar de achterdeur en vragen aan iemand van het personeel of ze een stuk brood kunnen missen.

(Sweep en Slowhand rechts VP af)

Scène 3: Abby's nachtmerrie

(P = woonkamer; centraal ligt Abby onrustig te slapen in de schommelstoel; ze droomt; links en rechts dansen nimfen op zachte muziek het podium op; ze dansen rond Abby; links komt de geest van de moeder op; ze blijft gewoon achteraan staan)

GEEST VAN MOEDER : *(fluisterend)* Waar was je opeens, Abby? Ik had je nodig. Ik heb je gezocht, maar ik vond je niet. Waar was je toch? Ik had je zo nodig. ...

(paarden komen links en rechts op en draven steeds woester, snuivend, hinnikend, steigerend; de nimfen worden één voor één verdreven)

(steeds luider) Hier ben ik, Abby, lieve schat. Hier ben ik. Waarom zie je me niet? Ik heb je zo nodig. Waar ben je? Waar ben je toch? ...

(geest van moeder valt en wordt meegevoerd door de paarden)

Help me, Abby. Het is niet erg, schat. Het komt goed...Het komt allemaal goed.

(geest van moeder en paarden af; Abby gilt en schrikt wakker; Grace, Sally en wat later ook Elizabeth stormen links binnen in hun nachtjapon en gaan op en rond de schommelstoel zitten; Sally heeft een boek bij zich)

GRACE : *(droogjes)* Ben je weer naar beneden gekomen om in de schommelstoel te slapen, Abby? En laat me raden: je had weer dezelfde droom?

SALLY : Stil nu maar. Het is alweer voorbij, oké? Het was maar een nachtmerrie.

ABBY : Nee, het was echt! Het is mijn schuld. Het is mijn schuld. Het is mijn schuld.

GRACE : Zeg zoiets niet. Dat is het niet, Abby, luister je? Het is niemands schuld.

Dromen zijn bedrog.

SALLY : Maar zusje, toch.

(groepsknuffel)

Hey, zullen we nog wat voorlezen uit 'Alice in wonderland'? Wat denk je?
(opent het boek) Lees je mee, Grace?

GRACE : Sally, zouden we wel...?

SALLY : *(onverstoorbaar)* Waar waren we gebleven? Hier. *(leest voor)* "Maar ik wil niet onder gekke mensen zijn," zei Alice.

GRACE : *(tegen haar zin; overdrijft)* "Oh, maar dat kan niet anders," zei de Kat. "We zijn allemaal gek hier. Ik ben gek. Jij bent gek."

SALLY : "Hoe weet je dat ik gek ben?" vroeg Alice.

GRACE : "Dat moet wel," zei de Kat, "anders was je niet naar hier gekomen."

SALLY : Weet je, dat oud vrouwtje lijkt een beetje op Mrs Porcupine, vind je niet?

GRACE : Komaan, zeg, vader heeft onze gouvernante gisteren pas voorgesteld. Vind je niet dat we ze wat krediet moeten geven? Misschien valt ze wel mee en leren we leuke, nieuwe dingen.

SALLY : Seriously, sis? Ze lijkt op een grote kip! Wat vind jij, Elizabeth?

ELIZABETH : Ja, een struisvogel! Met die lange, gebogen nek, die knokige benen en ogen als knikkers.

(ze doen struisvogels na en maken lawaai terwijl ze rond de schommelstoel dansen; Abby lacht en klapt in haar handen; Grace houdt zich afzijdig en probeert de zussen stiller te laten zijn)

RICHARD : *(stormt links binnen)* Wat is al dat kabaal? Wel? Weten jullie niet dat ik morgen vroeg op moet?

GRACE : Sorry, sir, Abby had weer een nare droom. We lezen wat voor.

ABBY : Uit 'Alice in wonderland'.

RICHARD : *(neemt boek uit handen van Sally)* Ik heb liever dat jullie haar die onzin besparen. Met gekke ideeën koop je niks in het leven. Hoe sneller ze dat doorheeft, hoe beter.

ABBY : Papa? *(steekt haar armen uit voor een knuffel)*

RICHARD : *(gênante stilte)* Het is al laat. Ga naar jullie bed en probeer wat te slapen, goed? Ik zal Judith sturen met wat honingthee, zoals... zoals je moeder altijd maakte. *(links af)*

(licht uit)

Scène 4: Etiquetteles van Mrs Porcupine

(verteller op; staat VP; leest kaartje af alsof hij een modedefilé becommentarieert; Mrs Porcupine links op P; ze loopt als op een catwalk)

VERTELLER : Mag ik u voorstellen: Mrs Penelope Porcupine. 38 jaar. Dochter van een predikant en ongetrouwd. Behoort tot de middenklasse. Beroep: gouvernante. Rol in het huishouden: het onderwijzen van de kinderen, in dit geval de meisjes doorheen hun lastige tienerjaren. Een gouvernante gedraagt zich als een dame, een rolmodel van waarden en gezag, maar wordt behandeld als een doodgewone bediende.

(links Georgina en Georgette op P)

GEORGETTE : Het schijnt dat die erg eenzaam waren, die gouvernantes. Ze hoorden eigenlijk nergens thuis.

GEORGINA : *(weent)* Ocharme, de sukkel. Allez, da's toch geen leven, zo.

VERTELLER : Mrs Porcupine draagt sobere kleding in donkere kleuren om zo min mogelijk op te vallen.

GEORGETTE : Amai nog niet. Ze kan wel wat bling bling gebruiken.

VERTELLER : Vrouwen hadden tenslotte alleen maar een decoratieve functie.

GEORGETTE : Helaba! En wat zijn wij? Een stuk van het decor?

VERTELLER : Haar kledij is aan strenge regels gebonden. Van haar lichaam wordt nauwelijks iets ontbloot. Penelope draagt een spannend korset om haar taille in te snoeren en onderaan een crinoline om haar wijduitstaande rok te ondersteunen. Bovenop haar rok toont ze u, dames en heren, een tournure om haar achterwerk nog groter te laten lijken dan normaal.

GEORGINA : Rare mode, als ge 't mij vraagt. Is haar gat niet te dik in die rok? Dat moet nu toch niet comfortabel zijn. Ik zou ook geen lucht krijgen met zo'n korset.

VERTELLER : Ja, Georgina, en dat is nog niet alles. Een dame moest afzien. Een

gezonde bloes op de wangen was ordinair en dus probeerden de vrouwen een blanke teint te krijgen door hun huid te bleken, en hun gezicht te kalken of te beschilderen met giftige, loodhoudende verf.

GEORGETTE : Ik vraag u pardon?

VERTELLER : Maar kom, laat ons terugkeren naar het verhaal. Mrs Porcupine, gaat u maar zitten, want hier komen de kinderen al aan.

(P = woonkamer; doeken zijn van de meubels; de vier zussen links op; ze gaan zitten op vier stoelen in het midden; ze hebben elk een waaier voor hun gezicht; links zit Mrs Porcupine met een dirigeerstokje)

MRS PORCUPINE : Oké. One more time, meisjes, van het begin.

LIED 1 : WAAIERLIED

(meisjes giechelen op het eind, maar Sally doet niet echt mee)

ABBY : Geef nu toe, Sally, dit is toch ‘fun’?

SALLY : Het liedje wel, ja, maar waar is het allemaal goed voor?

MRS PORCUPINE : Tut tut tut, Miss Sally, het hoort er nu eenmaal bij. Wat als u duidelijk wil maken dat u interesse heeft in een heer van stand? Kortom, als u een echte lady wil worden?

SALLY : Wie zegt dat ik dat wil?

GRACE : Komaan, Sally, wie wil dat nu niet?

MRS PORCUPINE : Uw zus, Miss Grace, heeft het beter begrepen. Uw vader verkeert nu in de beste kringen. Niet zo lang meer en u zult een geschikte partner moeten vinden in de ‘upper class’ en die heer zal van zijn lady on-be-ris-pe-lijk gedrag verwachten.

SALLY : Wel, persoonlijk hou ik meer van ‘berispelijk’ gedrag.

MRS PORCUPINE : Nu gedraagt u zich kinderachtig, Miss Silly. *(beseft haar verspreking)* Ik bedoel, Miss Sally.

SALLY : Maar het is toch waar! Neem nu die verdomde... sorry, verdraaide

tafeletiquette. Vleesmes, vismes, flauwekulmes. Ik word er ‘messelijk’ van. En wat als ik mijn vork liever rechts naast mijn bord leg? Ik ben toevallig rechtshandig, dus. Wat is daar mis mee?

MRS PORCUPINE : Tut tut tut, het hoort niet.

SALLY : Maar waarom niet, Mrs P?

MRS PORCUPINE : Het is nog altijd Mrs Porcupine voor u, young lady! Het staat niet zo’n toon tegen me aan te slaan!

ABBY : Maar het is toch gewoon al eeuwen zo geweest, sis? Het is traditie.

SALLY : Ik word gek van al die regeltjes, Abby. Jij niet dan? Ik wil niet van die neptoneeltjes opvoeren. Als ik honger heb, wil ik eten. Als ik muziek hoor, wil ik dansen. Als ik een jongen zie op straat en ik vind hem toevallig tof,...

MRS PORCUPINE : Op straat nog wel! Grote goedheid!

SALLY : ...stap ik er gewoon op af,...

MRS PORCUPINE : Er gewoon op af!

SALLY : ...en spreek hem aan.

MRS PORCUPINE : Hemeltjelief, nee!

SALLY : En... dan laat ik een luide boer of een knallende scheet! *(lacht)*

MRS PORCUPINE : *(doet alsof ze flauwvalt)* Ik word niet goed, geloof ik.

(Grace, Sally en Elizabeth wuiven met hun waaier Mrs Porcupine wat frisse lucht toe)

GRACE : Gaat het, Mrs Porcupine? *(tot Sally)* Ben je nu blij? Stop ermee.

SALLY : *(gaat nukkig op een stoel zitten, de knieën opgetrokken)* Ik stop. Ik stop mijn mond. Ik stop de tijd. Ik stop mijn hoofd in het zand want mijn stoppen slaan door.

ELIZABETH : *(tegen Abby)* Sally doet zo vreemd.

GRACE : Ik denk dat dit huis wat te klein is voor haar.

ELIZABETH : Dat snap ik niet. Het is toch groot genoeg?

(rechts Jeeves en Mrs Peabody op P)